

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 1 Pv 34/16/1105-2
EEČ: 2-12-500-2016

Bratislava V 30.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

naviedol svojho brata XXXXX, aby dňa 02.06.2007 v Bratislave na Panónskej ceste 39 v Autocentre AAA Auto, a.s., uzatvoril so spoločnosťou XXXXX XXXXX, a.s., so sídlom v Bratislave, XXXXX zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. 615780, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia 98-01 1.3 Color Line I, VIN: XXXXX za obstarávaciu cenu 125.000,- Sk (4.149,24,- Eur) s DPH, zaviazal sa poskytnutý úver splácať v 48-mich mesačných splátkach vo výške 4.288,-30 Sk (142,35,- Eur), ale uhradil len akontáciu vo výške 31.250,- Sk (1.037,31,- Eur) a štyri mesačné splátky, pričom do úverovej zmluvy uviedol ako zamestnávateľa spoločnosť Sibamac, XXXXX 25, XXXXX, napriek tomu, že v uvedenej spoločnosti nikdy nepracoval, čím poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX a.s., so sídlom v XXXXX spôsobil škodu vo výške 93.750,- Sk (3.111,93,- Eur),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru justičnej polície vydal dňa 20.05.2008 uznesenie sp. zn. XXXXX, ktorým v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 02.06.2007 v Bratislave na Panónskej ceste 39 v Autocentre AAA Auto, a.s., uzatvoril so spoločnosťou XXXXX XXXXX a.s., so sídlom v XXXXX zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. 615780, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu osobného motorového vozidla Škoda Felícia 98-01 1.3 Color Line I, VIN: XXXXX za obstarávaciu cenu 125.000,- Sk (4.149,24,- Eur) s DPH, ktorý sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 48-mich mesačných splátkach vo výške 4.288,-30 Sk (142,35,- Eur), ale uhradil len akontáciu vo výške 31.250,- Sk (1.037,31,- Eur) a štyri mesačné splátky, pričom do úverovej zmluvy uviedol ako zamestnávateľa spoločnosť Sibamac, XXXXX 25 XXXXX, napriek tomu, že v uvedenej spoločnosti nikdy nepracoval, čím poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX a.s., so sídlom v XXXXX spôsobil škodu vo výške 93.750,- Sk (3.111,93,- Eur).

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru justičnej polície vydal dňa 07.10.2008 uznesenie sp. zn. XXXXX ktorým v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovo základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť. XXXXX prokuratúry XXXXX V sťažnosť obvineného uznesením zo dňa 29.10.2008 sp.zn. 2 Pv 208/08/1105 zamietla ako nedôvodnú, pričom argumentovala, že v danom prípade je dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, a že z jeho spáchania je dôvodne podozrivý práve obvinený.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru justičnej polície vydal dňa 05.11.2008 uznesenie sp. zn. XXXXX ktorým podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil trestnú vec obvineného XXXXX pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) T. zákona, zo spoločného konania v trestnej veci obv. XXXXX a obv. XXXXX, ČVS: XXXXX pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, účastníctvom podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zákona.

Proti uvedenému uzneseniu o vylúčení veci podal obvinený sťažnosť. XXXXX prokuratúry XXXXX V sťažnosť obvineného uznesením zo dňa 20.12.2008 sp.zn. 2 Pv 204/08 zamietol ako podanú neoprávnenou osobou, pričom uviedol, že uznesenie o vylúčení veci je poriadkovým uznesením, ktorým sa výlučne upravuje priebeh konania, a ktoré sa obvineného meritórne nedotýka.

XXXXX prokuratúry XXXXX uzneseniami zo dňa 26.04.2012, 07.05.2012 a 25.07.2012 sp.zn. 1 Kv 53/10 podľa § 21 ods. 3 (per analogiam) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 1 Trestného poriadku spojil trestné veci obvineného na spoločné konanie vedené na Krajskej prokuratúre XXXXX pod sp.zn. 1 Kv 53/10.

Vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície uznesením zo dňa 25.02.2013 sp.zn. XXXXX podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam) vylúčil trestné veci obvineného zo spoločného konania na samostatné konania, pričom trestná vec vedená voči obvinenému pre zločin úverového podvodu formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovo základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia bola postúpená Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru XXXXX, odboru kriminálnej polície, kde je vedená pod sp.zn. XXXXX

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru kriminálnej polície uznesením zo dňa 17.10.2013 sp.zn. XXXXX podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie obvineného prerušil, lebo pre neprítomnosť obvineného nebolo možné vec náležite objasniť.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru kriminálnej polície dňa 14.01.2016 vydal uznesenie sp.zn. XXXXX ktorým rozhodol, že podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku sa v trestnom stíhaní obvineného bude pokračovať, lebo dôvod na prerušenie pominul – bol vypátraný pobyt obvineného.

Dňa 20.12.2016 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru kriminálnej polície predložil spisový materiál tunajšej prokuratúre na preverku, pričom po jeho preskúmaní som dospela k záveru, že je potrebné postupovať podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Obvinený XXXXX počas svojho výsluchu zo dňa 05.08.2009 spáchanie skutku poprel, pričom uviedol, že síce bol pri tom, ako jeho brat XXXXX dňa 02.06.2007 v spoločnosti AAA auto uzatvoril úverovú zmluvu za účelom motorového vozidla, ale ani on ani jeho brat neuviedli, že XXXXX pracuje v spoločnosti Sibamac ako murár, tak ako to je uvedené v zmluve. Počas výsluchu konaného dňa 06.04.2016 doplnil, že po spoločnej dohode s bratom XXXXX si v Autobazáre AAA na Panónskej ceste v Bratislave kúpili auto Škoda Felícia striebornej farby za obstarávaciu cenu 125.000,- Sk, pričom za auto na mieste zaplatil akontáciu vo výške 30.000,- Sk. Uviedol, že nakoľko zaplatil akontáciu, nebolo potrebné dokladovať potvrdenia o výške príjmu. Následne v priebehu jednej hodiny ich kontaktovali, aby prišli podpísať lízingové zmluvy a prevzali si auto. Lízingovú zmluvu podpísal jeho brat XXXXX, pričom obvinený bol pri podpise prítomný. K potvrdeniu uvedenému v úverovej zmluve, že XXXXX pracuje v spoločnosti Sibamac sa nevedel vyjadriť, uviedol, že on nič nepodpisoval, spoločnosť Sibamac nepozná, on ani jeho brat XXXXX pre túto spoločnosť nikdy nepracovali. Spočiatku užíval a aj splácal motorové vozidlo obvinený, pričom uhradil dve splátky, následne vozidlo po vzájomnej dohode prevzal do užívania XXXXX, ktorý mal ďalej pokračovať v jeho splácaní.

Splnomocnená zástupkyňa poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX, a.s, XXXXX počas svojho výsluchu zo dňa 07.05.2008 uviedla, že dňa 02.06.2007 spoločnosť XXXXX XXXXX, a.s. s XXXXX uzatvorila zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. 615780, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu osobného motorového vozidla Škoda Felícia 98-01 1.3 Color Line I, VIN: XXXXX za obstarávaciu cenu 125.000,- Sk (4.149,24,- Eur) s DPH.

Dodávateľom vozidla bol autobazár AAA auto a.s. XXXXX, Panónska 39. Úverovú zmluvu za spoločnosť XXXXX XXXXX, a.s. podpisovala XXXXX, zamestnankyňa spoločnosti AAA auto. Podľa úverovej zmluvy nájomca zaplatil časť kúpnej ceny priamo v autobazáre, a to vo výške 31.650,- Sk. Ďalej sa zaviazal uhradiť 48 pravidelných mesačných splátok, každú vo výške 4.288,30,- Sk. Poškodená spoločnosť preplatila zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 93.750,- Sk dodávateľovi. Podpísaním zmluvy, sa stáva vozidlo majetkom klienta, ale spoločnosť XXXXX XXXXX, a.s. má na vozidlo záložné právo, na základe ktorého môže klientovi vozidlo odobrať v prípade, že úver nespláca. Ďalej uviedla, že nájomca uhradil len štyri mesačné splátky, pričom poslednú uhradil dňa 16.10.2007. Na ich písomné urgencie nereagoval. U zamestnávateľa, ktorého nájomca uviedol v zmluve o úvere zistili, že XXXXX v tejto spoločnosti nikdy nepracoval.

Svedkyňa XXXXX počas svojho výsluchu zo dňa 08.07.2008 uviedla, že v spoločnosti AAA auto pracovala od februára 2005 do apríla 2008 ako predajca finančných produktov. Jej úlohou bolo pripravovať kúpno-predajné zmluvy, predaj poisťiek a ďalšie súvisiace činnosti. Uviedla, že nikdy nekontrolovala ani neoverovala správnosť údajov, ktoré klient uviedol, pretože to nebola jej úloha – kontrola správnosti údajov bola na konkrétnej splátkovej spoločnosti. Po vypísaní žiadosti sa zmluva zaslala cez internet do splátkovej spoločnosti a asi pod 30 minútach sa vrátila odpoveď či je úver schválený. Na základe tejto odpovede, bolo klientovi prípadne odovzdané motorové vozidlo. K zamestnávateľovi -spoločnosti Sibamac uviedla, že tohto jej klient musel nadiktovať, nakoľko podmienkou pri poskytnutí úveru je, aby bol klient riadne zamestnaný, resp. aby bol podnikateľom.

Z matričného listu klienta, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere na nákup vozidla a záložnej zmluvy č. 615780 vyplýva, že XXXXX ako svojho zamestnávateľa uviedol spoločnosť SIBAMAC, so sídlom v Bratislave, XXXXX 25, IČO XXXXX tel. XXXXX, kde mal byť zamestnaný ako murár na dobu neurčitú od roku 2006.

Z protokolu o vrátení veci zo dňa 08.04.2008 sp.zn. XXXXX vyplýva, že osobné motorové vozidlo Škoda Felícia 98-01 1.3 Color Line I, VIN: XXXXX, bolo vrátené poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX, a.s.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiacie proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v

trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona sa zločinu úverového podvodu dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí značnú škodu.

Podľa § 125 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Aby bolo možné konanie určitej osoby kvalifikovať ako trestný čin, musia byť naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty t.j. objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. V danom konkrétnom prípade nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nakoľko absentuje objektívna stránka, ktorá je charakterizovaná spôsobom konania, jeho následkom a príčinným vzťahom medzi konaním a následkom.

Konanie páchatel'a totiž musí spočívať v uvedení iného do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, tým že predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, pričom môže ísť o lešť alebo u uvádzanie nepravdivých informácií, následkom ktorého je obohatenie sa páchatel'a na škodu cudzieho majetku a spôsobenie majetkovej škody v zákonom stanovenej výške. Vyvolanie, resp. využitie omylu musí v konaní páchatel'a preukázateľne existovať už v čase vzniku nejakého právneho vzťahu medzi páchatel'om a podvedeným. V predmetnej veci zhodnotiac vykonané dôkazy je zrejmé, že nebola naplnená skutková podstata zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a to po objektívnej stránke, nakoľko obvinený svojím konaním neuviedol poškodenú spoločnosť do omylu ani nevyužil jej omyl.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklostí) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu (pozri tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo V 21/2013).

Nemožno v tejto súvislosti opomenúť, že „obyčajné klamstvo“ zo strany

dlžníka pri uzatváraní zmluvy nie je „uvádzaním do omylu“ (veriteľa) vtedy, keď tvrdenie konkrétnej osoby (žiadateľa o úver) podlieha preskúmvaniu a keď okrem lživého tvrdenia nebolo urobené nič, čím by sa preskúmvanie sťažilo. Ak má teda osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu (v danom prípade obchodná spoločnosť ako veriteľ) možnosť preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a bežne použiteľnými, nie je možné len samotné uvedenie nepravdy bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Poskytovateľ úveru, ako účastník súkromnoprávneho vzťahu, je teda primárne povinný aspoň v minimálnej miere dbať na nevyhnutnú ochranu svojich práv a majetkových záujmov, dodržiavať potrebnú mieru opatrnosti a zabezpečiť si ľahko dostupné informácie významné na rozhodnutie o poskytnutí úveru.

Vzhľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že v danom prípade ide o typický príklad, kedy sa poškodená spol. XXXXX XXXXX, a.s., sama svojou neopatrnosťou dostala do situácie, kedy uzavrela obchod, ktorý bol pre ňu v konečnom dôsledku nevýhodný, a to iba preto, že nedodržala ani elementárnu mieru opatrnosti v právnych vzťahoch. Poškodená spoločnosť si žiadnym spôsobom neoverovala pravdivosť tvrdenia svojho klienta XXXXX o zamestnávateľovi, hoci v matričnom liste klienta je uvedený ako zamestnávateľ spoločnosť SIBAMAC s telefónnym číslom, a to na priek tomu, že podmienkou pri poskytnutí úveru bolo, aby bol klient riadne zamestnaný, resp. aby bol podnikateľom. V danom prípade by teda stačilo, ak by poškodená spoločnosť pred poskytnutím úveru XXXXX telefonicky kontaktovala spoločnosť SIBAMAC, v ktorej by zistila, že XXXXX pre ňu nepracuje a ani nikdy nepracoval, nemusela by pritom vynaložiť nejaké špecifické úsilie na preverenie údajov poskytnutých žiadateľom. Poškodená spoločnosť navyše pred uzatvorením úverovej zmluvy nepožadovala ani potvrdenie o zamestnaneckom pomere, prípadne o výške príjmu od údajného zamestnávateľa XXXXX. V zmluve o úvere je dokonca ako druhý doklad totožnosti XXXXX uvedený vodičský preukaz č. XXXXX, ktorý je vystavený na meno XXXXX, z čoho vyplýva, že poškodená spoločnosť nevenoval náležitú pozornosť ani len kontrole predložených dokladov totožnosti klienta. Možno uzavrieť, že uvedenie nepravdivých skutočností XXXXX o zamestnaneckom pomere nie je v danom prípade možné považovať za „uvedenie do omylu“ poškodenú spoločnosť v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, pretože pri zachovaní obvyklej miery opatrnosti by tieto nepravdivé skutočnosti nemohli objektívne oklamať poškodenú spoločnosť. Absencia omylu je dôvodom na nevyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti pri trestnom čine úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona, keďže neexistencia omylu je otázkou nenaplnenia obligatórneho znaku skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Pre úplnosť považujem za potrebné uviesť, že poškodená spoločnosť mala na motorové vozidlo Škoda Felícia 98-01 1.3 Color Line I, VIN: XXXXX zaregistrované záložné právo, ktoré si však v civilnom konaní na súde neuplatnila. Uvedené vozidlo bolo v tomto trestnom konaní vypátrané a vrátené poškodenej spoločnosti dňa 08.04.2008.

Zhodnotiac všetky vyššie uvedené dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tak jednotlivo ako i v ich súhrne, dospela som k presvedčeniu, že konanie obvinenného, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie nie je trestným činom a nie je

dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom k uvedenému, bolo nutné trestné stíhanie vedené voči obvinenému pre zločin úverového podvodu formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastaviť, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na skutkové a právne okolnosti danej veci som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Hildegarda Vojtková
prokurátorka